

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

19. ζητεί να παύσει κάθε κατηγορία εναντίον του Stanislav Dmitriyevsky και καλεί τις ρωσικές αρχές να σέβονται την ελευθερία του τύπου και των δημοσιογράφων·
20. εκφράζει τη λύπη του διότι το νομοσχέδιο που ενισχύει τον κυβερνητικό έλεγχο επί των ΜΚΟ εγκρίθηκε χωρίς δυσκολία και από τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου, χωρίς να ληφθούν πλήρως υπόψη οι συστάσεις τις οποίες εξέφρασε το Συμβούλιο της Ευρώπης στην προσωρινή γνωμοδότησή του επί του θέματος· εκφράζει την ελπίδα ότι, πριν υπογράψει το νομοσχέδιο και του προσδώσει ισχύ νόμου, ο Πρόεδρος Πούτιν θα εξασφαλίσει ότι είναι απολύτως σύμφωνο με τις συστάσεις που έχουν διατυπωθεί από το Συμβούλιο της Ευρώπης και ότι αποβλέπει σαφώς στο να αποτρέψει την παρενόχληση των στελεχών των ΜΚΟ στη Ρωσία·
21. καλεί, από την άποψη αυτή, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν κάθε προσπάθεια ώστε να υποστηρίξουν την ανάπτυξη και εδραίωση στη Ρωσία μιας ισχυρής, ζωντανής, ανεξάρτητης και γνήσιας κοινωνίας των πολιτών ως θεμελιώδους και αδιαχώριστου στοιχείου μιας λειτουργούσας δημοκρατίας·
22. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στα κοινοβούλια και στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, στην κυβέρνηση και το κοινοβούλιο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, και στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

P6_TA(2006)0027

Δομή, θέματα και πλαίσιο αξιολόγησης της συζήτησης σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την περίοδο προβληματισμού: η δομή, τα θέματα και το πλαίσιο για την αξιολόγηση της συζήτησης σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση (2005/2146(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη της Νίκαιας,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 12ης Ιανουαρίου 2005, σχετικά με τη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης ⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη τη Δήλωση της 18ης Ιουνίου 2005 των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων σχετικά με την επικύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις 16 και 17 Ιουνίου 2005,
- έχοντας υπόψη τη συνθήκη προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη τις γνωμοδοτήσεις που εξέδωσε η Επιτροπή Περιφερειών στις 13 Οκτωβρίου 2005 ⁽²⁾ και η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στις 26 Οκτωβρίου 2005 ⁽³⁾ κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽⁴⁾,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 2005,

⁽¹⁾ EE C 247 E της 6.10.2005, σ. 88.

⁽²⁾ CdR 250/2005 τελ. δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁽³⁾ CESE 1249/2005, δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁽⁴⁾ P6_PV(2005)09-06.

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου, της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας, της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων, της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A6-0414/2005),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης υπεγράφη από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων των είκοσι πέντε κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 29 Οκτωβρίου 2004 και επιβεβαιώθηκε εκ νέου από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη Δήλωσή του στις 18 Ιουνίου 2005,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Σύνταγμα εκπονήθηκε από την Ευρωπαϊκή Συνέλευση, η οποία, σε σύγκριση με προηγούμενες διαδικασίες σύνταξης νέων Συνθηκών, επέτυχε νέα επίπεδα διαφάνειας, πολυφωνίας και δημοκρατικής νομιμότητας,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε το Σύνταγμα με πλειοψηφία μεγαλύτερη των δύο τρίτων ως «εύλογο συμβιβασμό και τεράστια βελτίωση σε σχέση με τις ισχύουσες Συνθήκες ... [που] θα παράσχει σταθερό και διαρκές πλαίσιο για τη μελλοντική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός του οποίου θα είναι δυνατή η μελλοντική της διεύρυνση προβλέποντας, εκ παραλλήλου, τους μηχανισμούς αναθεώρησής του όταν αυτό καταστεί αναγκαίο» στο ψήφισμά του της 12ης Ιανουαρίου 2005,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι μεταρρυθμίσεις που προβλέπονται στη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στην αντιμετώπιση των συνεπειών της διεύρυνσης της Ένωσης που έλαβε χώρα την 1η Μαΐου 2004 και λαμβάνοντας υπόψη ότι η επιτυχία αυτής της διεύρυνσης όπως και των μελλοντικών διευρύνσεων κινδυνεύουν εάν δεν επικυρωθεί το συνταγματικό πακέτο,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεκατρία κράτη μέλη⁽¹⁾ που αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν επικυρώσει έκτοτε το Σύνταγμα σύμφωνα με τους οικείους συνταγματικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων και των δημοψηφισμάτων που διεξήχθησαν στην Ισπανία και το Λουξεμβούργο,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Γαλλία και η Ολλανδία, κατόπιν των δημοψηφισμάτων που διεξήχθησαν την 29η Μαΐου και την 1η Ιουνίου 2005 αντιστοίχως, αρνήθηκαν να επικυρώσουν το Σύνταγμα, με αποτέλεσμα να διακοπεί η διαδικασία επικύρωσης στα περισσότερα από τα υπόλοιπα δέκα κράτη μέλη,
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 48 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ότι το Σύνταγμα θα τεθεί σε ισχύ μόνο μετά την επικύρωσή του από όλα τα κράτη μέλη,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δήλωση 30 που προσαρτάται στη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης αναφέρει ότι «εάν μετά την παρέλευση δύο ετών από την υπογραφή της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, τα τέσσερα πέμπτα των κρατών μελών έχουν επικυρώσει την εν λόγω Συνθήκη και ένα ή περισσότερα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν δυσχέρειες όσον αφορά την επικύρωση αυτή, το θέμα υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο»,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αναγκαίο να γίνει σεβαστή η ετυμηγορία των κρατών μελών και των λαών τους που επικύρωσαν το Σύνταγμα, καθώς και εκείνων που δεν το επικύρωσαν, και να αναλυθούν προσεκτικά οι λόγοι για τα αρνητικά αποτελέσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αρνητικές ψήφοι στο Σύνταγμα φαίνεται ότι εξέφραζαν περισσότερο τη διαφωνία με τη σημερινή κατάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρά μια συγκεκριμένη αντίρρηση στις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις αλλά, παραδόξως, το αποτέλεσμα των «όχι» είναι ότι διατηρείται η παρούσα τάξη πραγμάτων και παρακωλύεται η μεταρρύθμιση,

(¹) Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Ουγγαρία, Μάλτα, Αυστρία, Σλοβενία, Σλοβακία.

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε την ανάλυση αυτή με τη Δήλωση της 18ης Ιουνίου 2005, υποστηρίζοντας την άποψη ότι «τα αποτελέσματα αυτά δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση την προσήλωση των πολιτών στην οικοδόμηση της Ευρώπης» αλλά ότι «οι πολίτες εξέφρασαν πάντως ανησυχίες και μελήματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη» λαμβάνοντας υπόψη ότι, για το λόγο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε ότι είναι αναγκαία μια «περίοδος προβληματισμού, η οποία θα αξιοποιηθεί για τη διεξαγωγή ευρείας συζήτησης σε κάθε χώρα, στην οποία θα συμμετάσχουν οι πολίτες, η κοινωνία των πολιτών, οι κοινωνικοί εταίροι, τα εθνικά κοινοβούλια και τα πολιτικά κόμματα» ότι οι αρχηγοί κυβερνήσεων συμφώνησαν ότι το πρώτο εξάμηνο του 2006 θα προβούν σε «συνολική αξιολόγηση των εθνικών συζητήσεων και θα αποφασίσουν για τη συνέχιση της διαδικασίας»,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στη δήλωση αυτή, οι αρχηγοί κυβερνήσεων δήλωσαν ότι η διαδικασία επικύρωσης μπορεί να συνεχιστεί και συμφώνησαν επίσης ότι το αρχικό χρονοδιάγραμμα για τη θέση σε ισχύ του Συντάγματος (1η Νοεμβρίου 2006) θα παραταθεί,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν κατόρθωσε, εν τούτοις, να δώσει σαφές περιεχόμενο στην περίοδο προβληματισμού ή να καθορίσει τις μεθόδους και το πλαίσιο για την άντληση συμπερασμάτων από το διάλογο αυτό, έκτοτε δε φαίνεται να στερείται τόσο της πολιτικής βούλησης όσο και της ικανότητας να τονώσει και να διαχειριστεί τον ευρωπαϊκό διάλογο,
- ΙΔ. το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου 2005 επιφόρτισε την Επιτροπή να παράσχει μια «πλήρη και ευρέως φάσματος αναθεώρηση καλύπτουσα όλες τις πτυχές των δαπανών της ΕΕ, περιλαμβανομένης της ΚΓΠ και των πόρων, όπως επίσης και των επιστροφών στο Ηνωμένο Βασίλειο» το 2008/2009,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η περίοδος προβληματισμού έχει ξεκινήσει ως επί το πλείστον με συζητήσεις για το πλαίσιο και όχι το ίδιο το κείμενο, στις οποίες κυριαρχούν ζητήματα όπως το μέλλον του ευρωπαϊκού μοντέλου, οι ευρωπαϊκές οικονομικές προοπτικές, η ταχύτητα της διεύρυνσης, ο μεσοπρόθεσμος προϋπολογισμός και η ενιαία αγορά υπηρεσιών,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει την εισήγησή της σχετικά με την περίοδο προβληματισμού με στόχο την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υποστηρίζοντας τη διεξαγωγή διαλόγου σε εθνικό επίπεδο και προωθώντας πρωτοβουλίες σε κοινοτικό επίπεδο, αλλά το γεγονός αυτό δεν πρέπει να αποτρέψει το σύνολο των ευρωπαϊκών πολιτικών θεσμών να καταβάλλουν συνδυασμένες προσπάθειες ή να ενεργούν κατά τρόπο που λαμβάνει σοβαρά τη στρατηγική σημασία της Συνθήκης και την πολιτική πραγματικότητα των προϋποθέσεων για την επιτυχία της,
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλουν να αναλάβουν στο ακέραιο τον ρόλο τους κατά την περίοδο προβληματισμού, συγκεκριμένα δε μέσω μιας σειράς κοινών κοινοβουλευτικών συναντήσεων που «θα δώσουν ώθηση, θα κατευθύνουν και θα συνθέσουν» τον ευρωπαϊκό διάλογο (1),
1. επιβεβαιώνει την πεποίθησή του ότι η Συνθήκη της Νίκαιας δεν αποτελεί βιώσιμη βάση για τη συνέχιση της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης·
2. επιβεβαιώνει τη δέσμευσή του για την επίτευξη, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, μιας συνταγματικής διευθέτησης που θα ενισχύει την κοινοβουλευτική δημοκρατία, τη διαφάνεια και το κράτος δικαίου, θα εδραιώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα αναπτύσσει την ιδιότητα του πολίτη και θα ενισχύει την ικανότητα της διευρυμένης Ένωσης να ενεργεί αποτελεσματικά στο εσωτερικό της αλλά και στο εξωτερικό· εκφράζει τον φόβο του ότι, χωρίς μια τέτοια συνταγματική διευθέτηση, δεν θα είναι δυνατόν για την Ένωση να αναμένει την υποστήριξη των πολιτών της, να διατηρήσει την ορμή της ολοκλήρωσης και να γίνει ένας αξιόπιστος εταίρος στις παγκόσμιες υποθέσεις· υπενθυμίζει την πεποίθησή του ότι η Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης επιτυγχάνει τους στόχους αυτούς· ζητεί επίσης από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου του 2006 να αναλάβει επίσημως και το ίδιο τη δέσμευση αυτή για μια συνταγματική διευθέτηση σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης·
3. αναγνωρίζει ότι η επικύρωση του Συντάγματος αντιμετωπίζει σήμερα δυσκολίες, οι οποίες ενδέχεται να αποδειχθούν ανυπέρβλητες, εάν δεν ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση των προβληματισμών που εκφράστηκαν στη Γαλλία, τις Κάτω Χώρες και αλλού·

(1) 34η Διάσκεψη COSAC, 10-11 Οκτωβρίου 2005.

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

4. τονίζει ότι μετά την προσχώρηση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας δεν θα είναι δυνατή η περαιτέρω διεύρυνση της Ένωσης με βάση τη Συνθήκη της Νίκαιας·
5. υπενθυμίζει ότι τα πολιτικά προβλήματα και οι θεσμικές αδυναμίες, για την αντιμετώπιση των οποίων δημιουργήθηκε η Συνέλευση, θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν – και μάλιστα να αυξάνονται – έως ότου εφαρμοστούν οι μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης·
6. επισημαίνει ότι πολλές από τις ανησυχίες που εκφράζονται αφορούν περισσότερο γενικά και ειδικά προβλήματα απτόμενα του γενικότερου πλαισίου και όχι τόσο του ίδιου του κειμένου· θεωρεί ότι, εάν επιτευχθεί πρόοδος στα ζητήματα αυτά, θα είναι ευκολότερο να εξευρεθεί λύση και σε ό,τι αφορά το κείμενο·
7. αντικρούει τις προτάσεις για τη δημιουργία κεντρικών πυρήνων από ορισμένα κράτη μέλη, ενώ η συνταγματική διαδικασία είναι ακόμη υπό εξέλιξη· αποδοκιμάζει κάθε πρόταση για τη δυνατότητα δημιουργίας συμμαχιών μεταξύ ορισμένων κρατών εκτός του συστήματος της ΕΕ· υπενθυμίζει ότι οι ενισχυμένες συνεργασίες πρέπει να ευνοούν την υλοποίηση των στόχων της Ένωσης, να περιφρουρούν τα συμφέροντά της και να ενισχύουν τη διαδικασία ολοκλήρωσής της, καθώς επίσης να είναι ανοικτές ανά πάσα στιγμή σε όλα τα κράτη μέλη· υπογραμμίζει επιπλέον ότι η ενδεχόμενη σύσταση παρόμοιων συνεργασιών δεν θα πρέπει να πραγματοποιείται εις βάρος των προσπαθειών που αποσκοπούν στη θέσπιση, χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, ενός Συντάγματος της Ευρώπης·
8. προειδοποιεί ότι μια στρατηγική που θα βασίζεται στην επιλεκτική εφαρμογή του Συντάγματος κινδυνεύει να καταστρέψει τη συναίνεση που πέτυχε μian ισορροπία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και μεταξύ των κρατών μελών, επιδεινώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την κρίση εμπιστοσύνης·
9. επισημαίνει ότι μόνον ένας περιορισμένος αριθμός δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων μπορεί να θεσπισθεί, στο στάδιο αυτό, χωρίς να αλλάξει η Συνθήκη αλλά με απλή αναθεώρηση των κανονισμών ή με διοργανική συμφωνία, σε θέματα όπως η διαφάνεια στο νομοθετικό έργο του Συμβουλίου, η καθιέρωση κάποιας μορφής ανάληψης πρωτοβουλίας εκ μέρους των πολιτών, οι βελτιώσεις στη διαδικασία της επιτροπολογίας, η πλήρης χρήση της ρήτρας της «γέφυρας» στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων καθώς και ο αυστηρότερος έλεγχος εκ μέρους ενός εκάστου των εθνικών κοινοβουλίων όσον αφορά τον τρόπο χειρισμού των υποθέσεων της ΕΕ από την κυβέρνηση ή του·
10. προτείνει να χρησιμοποιηθεί η τρέχουσα περίοδος προβληματισμού για την εκ νέου δρομολόγηση του συνταγματικού σχεδίου βάσει μιας ευρείας δημόσιας συζήτησης σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης· υπογραμμίζει ότι ο εν λόγω ευρωπαϊκός διάλογος - τα αποτελέσματα του οποίου δεν πρέπει να προδικασθούν - θα πρέπει να στοχεύει στην αποσαφήνιση, την εμβάθυνση και τον εκδημοκρατισμό της συναίνεσης σχετικά με το Σύνταγμα, στην απάντηση των επικρίσεων και την εξεύρεση λύσεων εκεί όπου δεν εκπληρώθηκαν οι προσδοκίες·
11. χαιρετίζει την έναρξη μιας νέας ευρείας συζήτησης σχετικά με την κατεύθυνση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά τονίζει ότι αυτή πρέπει να λάβει χώρα στο πλαίσιο υπέρβασης της συνταγματικής κρίσης και ότι οι υποδείξεις για το περιεχόμενο της πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ πρέπει να σχετίζονται άμεσα με τους κανόνες, τις εξουσίες και τις διαδικασίες των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, καθώς και με τις αρμοδιότητες που έχουν εκχωρηθεί στην ΕΕ από τα κράτη μέλη και πρέπει να προσδιορίζουν τα ζητήματα που είναι κοινά σε ολόκληρη την Ευρώπη·
12. προτείνει, ο νέος αυτός διάλογος, που πρέπει να θεωρείται ως ευκαιρία για την προώθηση της δημοκρατίας στην Ευρώπη, να διεξαχθεί και να συντονισθεί σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, να οργανωθεί βάσει κοινών θεμάτων και σε ρεαλιστικά στάδια σύμφωνα με ένα εγκριθέν πλαίσιο αξιολόγησης, και να σχεδιασθεί έτσι ώστε να οδηγήσει σε αποφασιστικές πολιτικές επιλογές·
13. επιμένει ότι η δημόσια συζήτηση θα πρέπει να διεξαχθεί τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό πλαίσιο· προειδοποιεί ότι οι συζητήσεις περιορισμένης εμβέλειας ελάχιστα μπορούν να μεταβάλλουν τα εθνικά στερεότυπα και ακόμη ότι ένας διάλογος που θα επιβληθεί και δεν θα έχει πολιτικούς στόχους θα είναι συγκεχυμένος, ακόμη και κενός περιεχομένου, προκαλώντας ως εκ τούτου την αύξηση της δυσaréσκειας των ευρωπαίων πολιτών·
14. προτείνει να διοργανώσουν από κοινού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια μια σειρά διασκέψεων «Κοινοβουλευτικά Φόρα» προκειμένου να υποκινηθεί η συζήτηση και να διαμορφωθούν, βήμα προς βήμα, τα απαραίτητα πολιτικά συμπεράσματα· τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ θα κληθούν να συμβάλλουν στα Φόρα αυτά·

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

15. αναγνωρίζει πόσο καίριας σημασίας είναι για την ΕΕ, και ιδιαίτερα για το Κοινοβούλιο, η αποφυγή μιας ακόμη αποτυχίας στη συνταγματική διαδικασία· δεσμεύεται, ως εκ τούτου, να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στον ευρωπαϊκό διάλογο, σε συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια, δημοσιεύοντας συγκεκριμένα «Ευρωπαϊκές Ανακοινώσεις» για καθένα από τα σημαντικά ζητήματα που αντιμετωπίζει η Ένωση· οι ανακοινώσεις αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως ένα κοινό ευρωπαϊκό πρότυπο για τις εθνικές συζητήσεις και, από κοινού με τις συμβολές των εθνικών κοινοβουλίων, πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως βάση για τις συζητήσεις των Κοινοβουλευτικών Φόρα·
16. αναγνωρίζει ότι έχει στρατηγική σημασία τα πολιτικά θεσμικά όργανα να ενθαρρύνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (κυρίως την τηλεόραση, τον Τύπο και το τοπικό ραδιόφωνο) να αναλάβουν ενεργό ρόλο και να κινητοποιηθούν για την προβολή και την εντατικοποίηση του διαλόγου·
17. προτείνει, το πρώτο διακοινοβουλευτικό Φόρουμ να συγκληθεί την άνοιξη του 2006, πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου, προκειμένου να ακούσει τις απόψεις των βουλευτών, τόσο των εθνικών όσο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με στόχο να διατυπώσει συνολικές συστάσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με το πώς πρέπει να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για να ξεπεράσει την κρίση·
18. προτείνει να καθορίσει το πρώτο Κοινοβουλευτικό Φόρουμ έναν περιορισμένο αριθμό επειγόντων ζητημάτων σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης και τη διακυβέρνηση της Ένωσης, τα οποία θα πρέπει να εξετασθούν σε επακόλουθα Φόρα, καθώς και στο πλαίσιο της ευρύτερης δημόσιας συζήτησης, όπως:
- ποιος είναι ο στόχος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης;
 - τι ρόλο πρέπει να διαδραματίσει η Ευρώπη στον κόσμο;
 - υπό το πρίσμα της παγκοσμιοποίησης, ποιο είναι το μέλλον του ευρωπαϊκού κοινωνικού και οικονομικού μοντέλου;
 - πώς καθορίζουμε τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
 - με ποιο τρόπο ενισχύεται η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη·
 - με ποιο τρόπο χρηματοδοτείται η Ένωση·
19. πιστεύει ότι μια γόνιμη συζήτηση για αυτά τα θεμελιώδη ζητήματα θα ανοίξει νέες προοπτικές για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και θα προετοιμάσει το έδαφος για μεταρρυθμίσεις των κοινών πολιτικών στους τομείς όπου υπάρχουν διαφωνίες·
20. πιστεύει, επιπλέον, ότι ο ευρωπαϊκός διάλογος θα μπορέσει να ξεπεράσει τη συνταγματική κρίση μόνον αν συμμετάσχουν σε αυτόν όχι μόνο όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, αλλά και τα εθνικά και περιφερειακά κοινοβούλια, η τοπική αυτοδιοίκηση, τα πολιτικά κόμματα, οι κοινωνικοί εταίροι, η κοινωνία των πολιτών, η ακαδημαϊκή κοινότητα και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης· αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στις πρακτικές συνεισφορές της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών·
21. ζητεί από τα κράτη μέλη να οργανώσουν μεγάλο αριθμό δημοσίων συνεδριάσεων και συζητήσεων στα μέσα ενημέρωσης σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης «Φόρουμ Πολιτών» σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, που θα είναι δομημένες ανάλογα με τα από κοινού συμφωνηθέντα θέματα, με τη συνδρομή της Επιτροπής· παροτρύνει τους κοινωνικούς εταίρους και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών να συμμετάσχουν σε αυτές τις συζητήσεις·
22. αναμένει από τα πολιτικά κόμματα να δώσουν πολύ μεγαλύτερη έμφαση στην ευρωπαϊκή διάσταση τόσο στις εσωτερικές τους συζητήσεις όσο και στις προεκλογικές εκστρατείες τους·
23. θα δεχόταν με ικανοποίηση τις αναφορές πολιτών που θα συμβάλουν στη διαμόρφωση της συζήτησης·
24. προτρέπει την Ένωση να δώσει μεγαλύτερη προτεραιότητα στην πολιτική για την εκπαίδευση και τον πολιτισμό προκειμένου να δοθεί σάρκα και οστά στην έκφραση του Συντάγματος «ενότητα μέσα στη διαφορετικότητα»·
25. επισημαίνει ότι ένας ευρωπαϊκός διάλογος θα είναι αδύνατος χωρίς επαρκή χρηματοδότηση·

Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2006.

26. προτείνει τα συμπεράσματα της περιόδου προβληματισμού να διατυπωθούν το δεύτερο εξάμηνο του 2007, και να ληφθεί μια σαφής απόφαση σε εκείνη τη φάση σχετικά με το αν απαιτούνται βελτιώσεις στο Σύνταγμα·
27. χαιρετίζει τη δήλωση της γερμανικής κυβέρνησης ότι σκοπεύει να αναλάβει πρωτοβουλίες όσον αφορά τη διαδικασία κύρωσης του Συντάγματος, κατά τη διάρκεια της θητείας της στην Προεδρία του Συμβουλίου, το πρώτο εξάμηνο του 2007·
28. επισημαίνει ότι η Ένωση έχει θεωρητικά στη διάθεσή της ένα ευρύ φάσμα επιλογών, μεταξύ άλλων να εγκαταλείψει το σχέδιο του Συντάγματος, να επιδιώξει τη συνέχιση της διαδικασίας κύρωσης με το παρόν κείμενο χωρίς τροποποιήσεις, να αναθεωρήσει ή να βελτιώσει το παρόν κείμενο ή να ξεκινήσει την πλήρη αναδιτύπωσή του·
29. θεωρεί ότι μια θετική έκβαση της περιόδου προβληματισμού θα ήταν να διατηρηθεί το υπάρχον κείμενο, αν και κάτι τέτοιο θα ήταν δυνατόν μόνο εφόσον ελαμβάνοντο σημαντικά συνοδευτικά μέτρα για να καθυστερηθεί και να πεισθεί η κοινή γνώμη·
30. χαιρετίζει τα σχέδια της Αυστριακής Προεδρίας του Συμβουλίου να παρουσιάσει οδικό χάρτη για την περίοδο προβληματισμού καθώς και για το μέλλον της διαδικασίας κύρωσης γενικότερα·
31. ζητεί από τα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να αναλάβουν τόσο την ατομική όσο και τη συλλογική ευθύνη της θέσεως σε ισχύ ενός Συντάγματος της Ευρώπης· επιμένει ότι πρέπει να συντονίσουν στενότερα τόσο το περιεχόμενο όσο και το χρονοδιάγραμμα των εθνικών εκστρατειών τους και να αποδείξουν εμπράκτως στους πολίτες την πολιτική βούληση και την αμοιβαία αλληλεγγύη τους·
32. λαμβάνει υπόψη το «Σχέδιο για τη δημοκρατία, τον διάλογο και τη συζήτηση» (COM(2005)0494), της Επιτροπής, αλλά ζητεί από την τελευταία όχι μόνο να διατυπώσει την πολιτική της στον τομέα της επικοινωνίας, αλλά να επιδείξει επίσης αποφασιστική πολιτική δέσμευση για να βοηθήσει την Ένωση να αντιμετωπίσει τις τρέχουσες συνταγματικές δυσκολίες της·
33. υπογραμμίζει ότι η Ρουμανία και η Βουλγαρία πρέπει να κληθούν να συμμετάσχουν σε όλες τις δράσεις που αναφέρονται ανωτέρω·
34. καλεί όλες τις ενώσεις και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών να συμπεριλάβουν το ζήτημα της έναρξης ισχύος του Συντάγματος στις προτεραιότητές τους για συζήτηση και διάλογο·
35. απαιτεί, εν πάση περιπτώσει, να καταβληθεί κάθε προσπάθεια ώστε να εξασφαλισθεί ότι το Σύνταγμα θα τεθεί σε ισχύ κατά τη διάρκεια του 2009·
36. αναθέτει στην Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου να παρακολουθεί την περίοδο προβληματισμού, ιδίως σε ό,τι αφορά την προετοιμασία των Κοινοβουλευτικών Φόρα, την κατάρτιση των εγγράφων εργασίας («Ευρωπαϊκές Ανακοινώσεις») και τη σύνοψη των συζητήσεων των θεσμικών φορέων και των πολιτών, καθώς και των συμπερασμάτων και των προτάσεων δράσης που θα προκύψουν ενδεχομένως από αυτά·
37. υπό το πνεύμα αυτό, καλεί την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων να συνεργασθεί στενά με όλες τις άλλες άμεσα ενδιαφερόμενες επιτροπές για την προετοιμασία των Κοινοβουλευτικών Φόρα και τη σύνταξη των σχετικών εγγράφων εργασίας·
38. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στα εθνικά και περιφερειακά κοινοβούλια των κρατών μελών, στην Επιτροπή των Περιφερειών, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στα πρώην μέλη της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και στα κοινοβούλια και τις κυβερνήσεις των υπό ένταξη και των υποψηφίων χωρών.